

ՈՐՈՇՈՒՄ

ք.Երևան

16.11.2025թ.

Բողոքարկման հանձնաժողովը հետևյալ կազմով՝

Նախագահությամբ՝

Արսեն Գեղամյանի

Մասնակցությամբ անդամներ՝

Հռիփսիմե Խաչատրյանի

Սուսաննա Գրգոյանի

Բողոքարկման հանձնաժողովը (այսուհետ՝ Հանձնաժողով) քննության առնելով դատավորների թեկնածուների ցուցակի քրեական մասնագիտացման բաժնի համալրման նպատակով անցկացված որակավորման գրավոր քննության արդյունքների դեմ բերված բողոքը

ՊԱՐԶԵՑ

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 10-րդ հարցը:

10-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ կատարող է համարվում այն անձը, ով անմիջականորեն կատարել է հանցանքը կամ դրա կատարմանը մասնակցել է այլ անձի (համակատարողի) հետ համատեղ, ինչպես նաև հանցանքը կատարել է այնպիսի անձի օգտագործելու միջոցով, որն օրենքի ուժով ենթակա չէ քրեական պատասխանատվության կամ ենթակա չէ քրեական պատասխանատվության տվյալ հանցագործության համար որպես կատարող կամ հանցանքը կատարել է անզուգուրությամբ:

Հաշվի առնելով վերոգրյալը և այն, որ Տ-ն հատուկ սուբյեկտ է և հանցանքը կատարել է միջնորդավորված ձևով, հետևաբար նրա արարքը պետք է որակվեր ՀՀ քրեական օրենսգրքի 157-րդ հոդվածով: Այսպիսով, բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 15-րդ հարցը:

15-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածի 7-րդ մասի համաձայն՝ օժանդակող է համարվում նաև այն անձը նախապես համաձայնություն է տվել մասնակցելու հանցագործությանը որպես համակատարող, սակայն մյուս համակատարողի կողմից հանցանքը կատարելու ընթացքում, անմիջականորեն չմասնակցելով հանցանքի կատարմանը, իր ներկայությամբ ամրապնդել է կատարողի՝ հանցանք կատարելու վճռականությունը:

Հաշվի առնելով խնդրի փաստական հագամանքները և վերոհիշյալ նորմի ձևակերպումը հանձնաժողովը գտնում է, որ Մ-ի արարքը պետք է որակվի ՀՀ քրեական օրենսգրքի 157-րդ հոդվածով, իսկ Տ-ի արարքը՝ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 158-րդ հոդվածով, հետևաբար ճիշտ պատասխան պետք է դիտարկել «ա» տարբերակը և բողոքաբերին շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 18-րդ հարցը:

18-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 180-րդ հոդվածը պատասխանատվություն է նախատեսում մեկ ուրիշին սեռավարակով հանցավոր ինքնավստահությամբ վարակելու համար:

Խնդրի փաստական հանագամքներից երևում է, որ Ռ-ն չի հանդիսացել բժիշկ, չի ունեցել համապատասխան բժշկական գիտելիքներ և մասնագիտական հմտություններ, զբաղվել է ինքնաբուժությամբ, և առանց բավարար հիմնավոր հիմքեր ունենալու կարծել է, որ ապաքինվել է, սեռավարակ չունի, այսինքն դրսևորել է հանցավոր ինքնավստահություն՝ մեկ ուրիշին վարակելով:

Վերոգրյալը բավարար է գնահատելու համար, որ նրա արարքում առկա է ՀՀ քրեական օրենսգրքի 180-րդ հոդվածով նախատեսված հանցակազմը:

Հաշվի առնելով խնդրի փաստական հագամանքները և վերոհիշյալ նորմի ձևակերպումը հանձնաժողովը գտնում է, որ Ռ-ի արարքը պետք է որակվի ՀՀ քրեական օրենսգրքի 180-րդ հոդվածով, հետևաբար ճիշտ պատասխան պետք է դիտարկել «ա» տարբերակը և բողոքաբերին շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 19-րդ հարցը:

19-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 196-րդ հոդվածը պատասխանատվություն է նախատեսում անձին ֆիզիկական ուժեղ ցավ կամ հոգեկան ուժեղ տառապանք պատճառելու համար, եթե դա չի առաջացրել սույն օրենսգրքի 166-րդ կամ 167-րդ հոդվածով նախատեսված հետևանքները, և եթե բացակայում են սույն օրենսգրքի 450-րդ հոդվածով նախատեսված հանցանքի հատկանիշներ:

Խնդրի փաստական հանագամքներից երևում է, որ Բ-ի և Կ-ի արարքների հետևանքով Գ-ի առողջությանը պատճառվել է միջին ծանրության վնաս, որը նախատեսված է ՀՀ քրեական օրենսգրքի 167-րդ հոդվածով, իսկ դրա որակյալ մասում նախատեսված է մի խումբ անձանց կողմից տվյալ արարքը կատարելը, հետևաբար բողոքաբերի փաստարկների հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 25-րդ հարցը:

25-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 244-րդ հոդվածի համաձայն՝ որդեգրման գաղտնիքը որդեգրողի կամքին հակառակ կամ նրա կամքն անտեսելով հրապարակելն այն անձի

կողմից, որը որդեգրման փաստը պարտավոր էր պահպանել որպես ծառայողական կամ մասնագիտական գաղտնիք, կամ այդ գաղտնիքն այլ անձի կողմից շահադիտական կամ այլ ստոր դրդումներով հրապարակելը:

Խնդրից երևում է, որ Գ-ի մոտ առկա է ստոր դրդում, ինչն էլ պայմանավորել է որդեգրման գաղտնիքի հրապարակումը: Հետևաբար բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 29-րդ հարցը:

29-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Խնդրի բովանդակությունից երևում է, որ նրանում առկա է տեխնիկական վրիպակ, պատասխաններում Գ-ի փոխարեն նշվել է Վ, հետևաբար դա կարող էր շփոթեցնել բողոքաբերին ճիշտ պատասխանի ընտրության հարցում: Ուստի բողոքաբերին պետք է շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 1-ին հարցը:

1-ին հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածի 6-րդ մասի համաձայն՝ բացառությամբ դեպքի վայրի զննության, անձի բնակարանում ապացուցողական և վարության այլ գործողություններ կարող են կատարվել դատարանի որոշմամբ կամ տվյալ անձի համաձայնությամբ: Ամեն դեպքում, բնակարանում խուզարկությունը, առգրավումը և դեպքի վայրի զննություն չհամարվող զննությունը կարող են կատարվել միայն դատարանի որոշմամբ:

Վերոգրյալից երևում է, որ բացի խուզարկությունից, առգրավումից և դեպքի վայրի զննությունից, մյուս բոլոր գործողությունները կարող են կատարվել անձի համաձայնությամբ, հետևաբար բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 2-րդ հարցը:

Խնդրո հարցի վերաբերյալ առկա է ՍԴ-1767 որոշում, ուստի բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 3-րդ հարցը:

3-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 415-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ անչափահաս մեղադրյալի հարցաքննությունը կատարվում է պաշտպանի և հոգեբանի մասնակցությամբ: Անչափահաս մեղադրյալի հարցաքննությանը մասնակցելու իրավունք ունի նաև նրա օրինական ներկայացուցիչը:

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 97-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ օրենքի էական խախտմամբ ստացված տվյալները, ինչպես նաև դրանց հիման վրա

կատարված վարության գործողությունների արդյունքով ձեռք բերված տվյալները ճանաչվում են անթույլատրելի և չեն կարող օգտագործվել որպես ապացույց:

Հաշվի առնելով, որ անչափահասի հարցաքննությանը պետք է պարտադիր մասնակցի հոգեբանը, ուստի այդ պահանջի չպահպանելը հանգեցնում է ապացույցի անթույլատրելիությանը, քանի որ այն ձեռք է բերվել օրենքի էական խախտմամբ:

Հետևաբար բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 16-րդ հարցը:

16-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ. ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 330-րդ հոդվածի համաձայն՝ կողմի միջնորդությամբ և դատարանի որոշմամբ՝ մինչդատական վարույթում կամ դատարանում սույն օրենսգրքով սահմանված պահանջների պահպանմամբ տրված ցուցմունքի, ինչպես նաև դրան կցված հավելվածների (նկարների, գծագրերի, սխեմաների, լուսանկարների, ձայնագրությունների, տեսագրությունների, տեսաձայնագրությունների, նկարահանումների, տեսաֆիլմերի) հրապարակումը թույլատրվում է, եթե՝

1) մինչդատական վարույթում անձի ցուցմունքը, սույն օրենսգրքի պահանջներին համապատասխան, դեպոնացվել է.

2) առկա է էական հակասություն անձի՝ դատարանում և նախկինում տված ցուցմունքների միջև.

3) օգտվելով իր սահմանադրական իրավունքից՝ մեղադրյալը դատարանում ցուցմունք տալու ցանկություն չի հայտնել.

4) վկան կամ տուժողը դատարանի առջև ոչ իրավաչափորեն հրաժարվել է ցուցմունք տալուց.

5) անձը մահացել է կամ կորցրել է հաղորդակցվելու ունակությունը, և մինչդատական վարույթում ծանր հիվանդության հիմքով տվյալ անձի ցուցմունքի դեպոնացման անհրաժեշտությունը ողջամտորեն բացակայել է.

6) սույն օրենսգրքի 329-րդ հոդվածի 3-րդ մասով նախատեսված դեպքում:

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 329-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ անչափահաս տուժողը կամ վկան հոգեբանի առաջարկությամբ չի հարցաքննվում, եթե դա անհրաժեշտ է նրա իրավաչափ շահերի պաշտպանության համար, և պաշտպանության կողմը մինչդատական վարույթում հնարավորություն է ունեցել հարցեր տալու անչափահասին:

Թեստի բ, գ և դ տարբերակներում կա անորոշություն, քանի որ լիարժեք չի ներկայացվել դատավարական օրենքով նախատեսված պայմանները, հետևաբար այդ անորոշությունը պետք է մեկնաբանել ի օգուտ բողոքաբերի, և նրա պատասխանը համարել ճիշտ և շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 20-րդ հարցը:

20-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 100-րդ հոդվածի 1-ին մասի 4-րդ կետի համաձայն՝ փաստաթուղթ չհանդիսացող իրեղեն ապացույցները տնօրինվում են հետևյալ կանոններով՝ 4) հանցագործությամբ անմիջականորեն ստացված դրամը, արժեք ունեցող այլ գույքը վերադարձվում են բարեխիղճ սեփականատիրոջը, իսկ եթե դրանք բարեխիղճ սեփականատեր չունեն, կամ դրանց սեփականատերն անհայտ է, ապա դրանք ուղղվում են հանցագործության հետևանքով պատճառված վնասի կամ վարության ծախսերի հատուցմանը, իսկ եթե դրա անհրաժեշտությունը բացակայում է, ապա դրանք բռնագրավվում են:

Հաշվի առնելով վերոգրյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 24-րդ հարցը:

24-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 125-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ եթե մեղադրյալը թաքնվել է վարույթն իրականացնող մարմնից, պարբերաբար չի ներկայացել վարույթն իրականացնող մարմնի հրավերով կամ էապես խոչընդոտել է վարույթին, ապա հսկող դատախազը կայացնում է գրավը պետության եկամուտ դարձնելու մասին որոշում:

Վերոգրյալից երևում է, որ օրենքով հստակ սահմանված են գրավը պետության եկամուտ դարձնելու հիմքերը, որտեղ բացակայում է նոր հանցանք կատարելու հիմքը: Հետևաբար բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

1-ին իրավական խնդիր, 1-ին հարց

Բողոքաբերի կողմից երեք անձանց արարքների վերաբերյալ տրված որակումները մեծամասամբ սխալ են, դրանցից բխող հիմնավորումները նույնպես, ուստի բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն, իսկ գնահատականը փոփոխման ենթակա չէ:

1-ին իրավական խնդիր, 2-րդ հարց

Բողոքաբերի փաստարկները ապացույցն անթույլատրելի չճանաչելու վերաբերյալ բավարար չափով վերլուծված են, ուստի այդ վերլուծությունների և մեկնաբանությունների համար միավորը ենթակա է բարձրացման մեկ միավորով, միաժամանակ անդրադարձ չի կատարվել նախնական դատալսումների փուլում այդ միջնորդության լուծման իրավաչափությանը:

2-րդ իրավական խնդիր, 1-ին հարց

Բողոքաբերի կողմից երկու անձանց արարքների վերաբերյալ տրված որակումները թերի են, սակայն հաշվի առնելով վերլուծական և մեկնաբանման հմտությունները, ինչպես նաև գրավոր խոսքի հստակությունն ու տրամաբանական սահունությունը, բողոքաբերի գնահատականը ենթական է փոփոխման և պետք է շնորհել մեկ միավոր:

2-րդ իրավական խնդիր, 2-րդ հարց

Բողոքաբերը թեև սկզբնական մասում ճիշտ է մեկնաբանել տուժողի մասով միջնորդության ոչ իրավաչափ լինելը, սակայն խնդրի լուծման վերջում հանգել է սխալ եզրահանգման և գտնել է, որ քննիչի միջնորդություն իրավաչափ է: Ուստի բողոքաբերի փաստարկներն անհիմն են և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Բարձրագույն դատական խորհրդի 30.06.2025 թվականի թիվ ԲԴԽ-46-Ո-91 որոշման 4-րդ հավելվածի 4-րդ բաժնի 9-րդ կետով՝ Հանձնաժողովը

ՈՐՈՇԵՑ

Թիվ 444462 ծածկագրով աշխատանքի քննության արդյունքների դեմ բերված բողոքը բավարարել մասնակիորեն, նյութական իրավունքի՝ 15-րդ, 18-րդ, 29-րդ և դատավարական իրավունքի՝ 16-րդ հարցերի համար շնորհել մեկական միավոր, այսինքն՝ 4 միավոր, արդյունքում թեստային առաջադրանքների ընդահուր հանրագումարը կազմում է 46 միավոր: 1-ին իրավական խնդրի 2-րդ հարցի և 2-րդ իրավական խնդրի 1-ին հարցի համար շնորհվել է մեկական միավոր, ուստի իրավական խնդրի միավորը կազմում 19 միավոր:

ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀ՝

ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ԱՆԴԱՄՆԵՐ՝

